

(+) Întâmpinarea

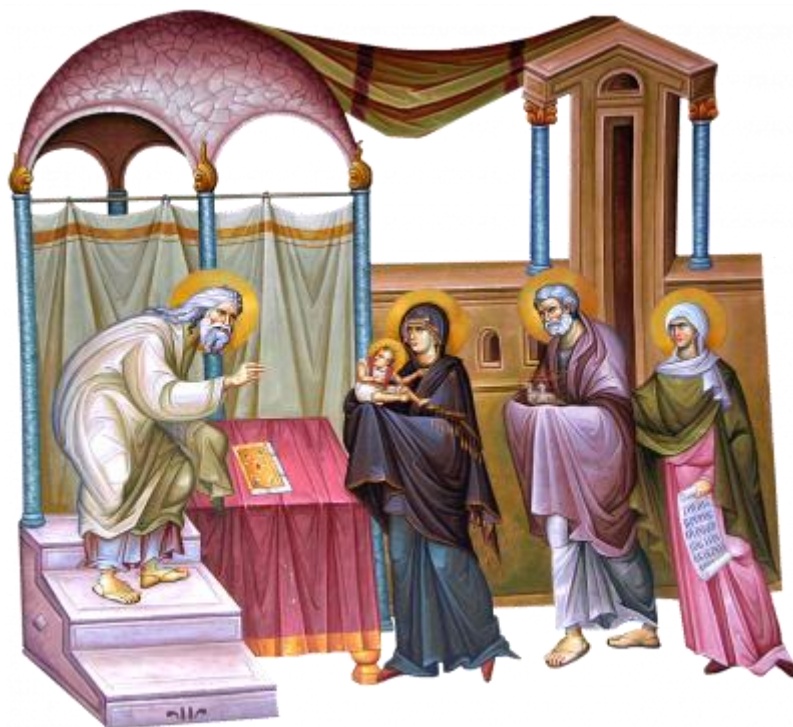
Domnului

2 Februarie

Sfânta și

Dumnezeiasca

Liturghie

ANTIFONUL ÎNTÂI, glasul al 2-lea (Psalm 44: 1, 3-5, 8) :

Stih 1: Cuvânt bun răspuns-a inima mea; grăi-voi cântarea mea Împăratului.

Refren: Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi. *(după fiecare stih)*

Stih 2: Împodobit ești cu frumusețea mai mult decât fiii oamenilor; revărsatu-s-a har pe buzele tale.

Stih 3: Încinge-te cu sabia ta peste coapsa ta, puternice, cu frumusețea ta și cu strălucirea ta.

Stih 4: Tronul Tău, Dumnezeule, rămâne în veacul veacului; toiag de dreptate este toiagul împărăției Tale.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

ANTIFONUL AL DOILEA, glasul al 2-lea (Psalm 67: 4-6, 25, 27):

Stih 1: Cântați lui Dumnezeu; și vă bucurați înaintea Lui.

Refren: Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce de Dreptul Simeon în brațe ai fost purtat, pe noi, cei ce-Ți cântăm Ție: Aliluia! *(după fiecare stih)*

Stih 2: Dumnezeu este în locul cel sfânt al Lui.

Stih 3: Văzut-am, Dumnezeule, intrarea Ta, văzut-am intrarea Dumnezeului și Împăratului meu în locașul cel sfânt.

Stih 4: În adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel!

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Unule-Născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce ești fără de moarte și ai primit, pentru mântuirea noastră, a Te întrupa din Sfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria; Care neschimbat Te-ai întrupat, și răstignindu-Te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pe moarte ai călcat; Unul fiind din Sfânta Treime, împreună slăvit cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, mântuiește-ne pe noi.

ANTIFONUL AL TREILEA, glasul al 2-lea (Psalm 97: 1, 4, 5):

Stih 1: Cântați Domnului cântare nouă, că lucruri minunate a făcut Domnul.

Troparul, glasul 1: Bucură-te, Ceea ce ești Plină de har, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că din tine a Răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru, luminând pe cei dintru întuneric. Veselește-te și tu, bătrânule drepte, cel ce ai primit în brațe pe Izbăvitorul sufletelor noastre, Cel Ce ne-a dăruit nouă și Învierea. *(după fiecare stih)*

Stih 2: Pomenit-a mila Sa lui Iacov și adevărul Său casei lui Israel.

Stih 3: Văzut-au toate marginile pământului mântuirea săvârșită de Dumnezeul nostru.

La **Vohod** se cântă Isodiconul praznicului, (Psalm 97: 3):

Stih: Cunoscută a făcut Domnul mântuirea Sa; înaintea neamurilor a descoperit dreptatea Sa.

Apoi: Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce de Dreptul Simeon în brațe ai fost purtat, pe noi cei ce-Ți cântăm Ție: **Aliluia!**

Apoi **TROPARUL:** Bucură-te, Ceea ce ești Plină de har, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că din tine a Răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru, luminând pe cei dintru întuneric. Veselește-te și tu, bătrânule drepte, cel ce ai primit în brațe pe Izbăvitorul sufletelor noastre, Cel Ce ne-a dăruit nouă și Învierea.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CONDACUL, glasul al 1: Cel Ce cu nașterea Ta ai sfințit pântecul Fecioarei și mâinile Dreptului Simeon care Te-au întâmpinat acum le-ai binecuvântat și precum se cuvenea ne-ai mântuit pe noi, Hristoase Dumnezeule, împacă lumea ce se găsește în războaie și întărește Biserica pe care o ai iubit, Unule iubitorule de oameni.

În loc de „*Cuvine-se cu adevărat...*”, *se cântă*,

AXIONUL Întâmpinării Domnului, glas 3:

Stih: Născătoare de Dumnezeu, nădejdea tuturor creștinilor, acoperă, apără, păzește pe cei ce nădăjduiesc în tine.

În Lege, în umbră și în Scriptură, închipuire vedem noi, credincioșii: cel de parte bărbătească, ce deschide pântecul, sfânt lui Dumnezeu este. Deci, pe Cuvântul cel mai înainte născut, Fiul Tatălui Celui fără de început, Cel întâi-născut din Maică, fără ispită bărbătească, Îl mărim.

PROCHIMEN, glasul 1:

Mărește, sufletul meu, pe Domnul, și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre smerenia roabei sale; că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

APOSTOLUL SĂRBĂTORII (Evrei 7, 7-17):

Fraților, fără de nicio îndoială, cel mai mic se binecuvântează de cel mai mare. Și aici iau zeciuală niște oameni muritori, pe când dincolo, unul care e dovedit că este viu. Și, ca să spun așa, prin Avraam, a dat zeciuală și Levi, cel ce lua zeciuală, fiindcă el era încă în coapsele lui Avraam, când l-a întâmpinat Melchisedec. Dacă, deci, desăvârșirea ar fi fost prin preoția Leviților (ființă Legea s-a dat poporului pe temeiul preoției lor), ce nevoie mai era să se ridice un alt preot, după rânduiala lui Melchisedec, și să nu se zică după rânduiala lui Aaron? Iar dacă preoția s-a schimbat, urmează numaidecât și schimbarea Legii. Pentru că Acela, despre Care se spun acestea, își ia obârșia dintr-o altă seminție, de unde nimeni n-a slujit altarului, știut fiind că Domnul nostru a răsărit din Iuda, iar despre seminția aceasta, cu privire la preoți, Moise n-a vorbit nimic. Apoi, este lucru și mai lămurit că, dacă se ridică un alt preot după asemănarea lui Melchisedec, El s-a făcut nu după legea unei porunci trupești, ci cu puterea unei vieți nemuritoare, fiindcă se mărturisește despre El: «Tu ești Preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec».

Evanghelia Luca 2, 22-40:

În vremea aceea au adus părinții pe Iisus Pruncul în Ierusalim ca să-L pună înaintea Domnului, precum este scris în Legea Domnului, că «orice întâi-născut de parte bărbătească să fie închinat Domnului», și ca să dea jertfă, precum s-a zis în Legea Domnului, «o pereche de turturele sau doi pui de porumbel». Și, iată, era un om în Ierusalim, cu numele Simeon; și omul acela era drept și temător de Dumnezeu, așteptând mângâierea lui Israel, iar Duhul Sfânt era asupra sa. Lui i se vestise de către Duhul Sfânt că nu va vedea moartea până ce nu va vedea pe Hristosul Domnului. Și, din îndemnul Duhului a venit la templu; iar când părinții au adus înăuntru pe Pruncul Iisus, ca să facă pentru El după obiceiul Legii, Simeon L-a primit în brațele sale și a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis: Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel. Iar Iosif și Mama Pruncului se mirau de ceea ce se vorbea despre Prunc. Și i-a binecuvântat Simeon și a zis către Maria, Mama Lui: Iată, Acesta este pus spre căderea și spre ridicarea multora din Israel și ca un semn care va stârni împotriviri, iar prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi. Și era și Ana prorocița, fiica lui Fanuel, din seminția lui Așer, ajunsă la adânci bătrâneți și care trăise cu bărbatul ei șapte ani de la fecioria sa; ea era văduvă, în vârstă de optzeci și patru de ani, și nu se depărta de templu, slujind noaptea și ziua, în post și în rugăciuni. Și venind și ea în acel ceas, lăuda pe Dumnezeu și vorbea despre Prunc tuturor celor care așteptau mântuirea în Ierusalim. După ce au săvârșit toate, s-au întors în Galileea, în cetatea lor Nazaret. Iar Copilul creștea și Se întărea cu duhul, umplându-Se de înțelepciune, și harul lui Dumnezeu era asupra Lui.

CHINONICUL, *glasul al 6-lea* :

Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema. **Aliluia, Aliluia, Aliluia.**